

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
 Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 61 PŽ-3185/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ANTONIO-TRADE d.o.o., Split, Brnik 5, OIB 11068799555, kojeg zastupa punomoćnik Josip Anzulović-Mirošević, odvjetnik u Supetru, protiv tuženika CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju, Sinj, Put Ruduše 44, OIB 88402359413, kojeg zastupa punomoćnik Vinko Samardžić, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 8.063.417,20 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-883/2014-41 od 4. travnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 10. ožujka 2021.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-883/2014-41 od 4. travnja 2019. u točki I. izreke i u dijelu točke II. izreke kojim je tuženik obvezan na naknadu troškova u iznosu od 860.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Obrazloženje

Trgovački sud u Splitu je presudom poslovni broj P-883/2014-41 od 4. travnja 2019. prihvatio kao osnovan uređeni tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 26. siječnja 2015. koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika ANTONIO-TRADE d.o.o. u visini od 6.917.250,00 kn prema stečajnom dužniku CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju.

2. Utvrđuje se da je osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika ANTONIO-TRADE d.o.o. u visini od 1.136.100,00 kn prema stečajnom dužniku CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju.“ (točka I. izreke) i obvezao tuženika na naknadu parničnog troška tužitelju u iznosu od 860.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, dok je odbio tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 150.000,00 kn kao neosnovan (točka II. izreke).

Tuženik je podnio žalbu kojom pobija navedenu presudu u dijelu u kome nije uspio u sporu (točka I. izreke i dio točke II. izreke kojim je obvezan na naknadu troškova u iznosu od 860.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama) zbog svih zakonom

predviđenih razloga s prijedlogom da se u tom dijelu ona preinači i odbije tužbeni zahtjev, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz naknadu troškova sastava žalbe i sudske pristojbe prema odluci suda.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši presudu u pobijanom dijelu (točka I. izreke i dio točke II. izreke kojim je tuženik obavezan na naknadu troškova u iznosu od 860.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama) na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio kako je ona pravilna i zakonita.

Predmet spora je zahtjev za utvrđenje tužiteljeve tražbine u iznosu od 8.063.417,20 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda koju je stečajni upravitelj osporio u stečajnom postupku nad tuženikom kao stečajnim dužnikom koji se pred prvostupanjskim sudom vodi pod poslovnim brojem St-451/13, i to tražbinu u iznosu od 1.136.100,0 kn iz razloga što nisu dostavljeni dokazi, a tražbinu u iznosu od 6.927.317,20 kn zbog zastare.

Suprotno tužnikovim žalbenim navodima, prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza pravilno utvrdio kako je tuženik u konkretnom slučaju priznao dug prema u iznosu od 8.063.417,20 kn. Naime, iz dopisa od 6. veljače 2012. (dalje: predmetni dopis) u bitnome proizlazi kako je tužitelj pozvao tuženika da ispita popratni izvještaj i provjeri njegovu točnost ili da o neslaganjima obavijesti revizora tužitelja te ga je obavijestio da saldo potraživanja na dan 31. prosinca 2011. iznosi 8.987.125,02 kn prema specifikaciji u prilogu, i to izvodu otvorenih stavki od 31. prosinca 2011. (dalje: predmetni izvod). Nadalje proizlazi kako je predmetni dopis ovjeren tužiteljevim pečatom i potpisom u rubrici rukovoditelj računovodstva, te da je potpisan i u rubrici potpis odgovorne osobe. Iz predmetnog izvoda koji je prilog predmetnom dopisu proizlazi kako je 31. prosinca 2011. dug tuženika prema tužitelju iznosio 8.987.125,02 kn prema računima navedenim u toj ispravi, te da ga je svojim pečatom i potpisom ovjerio tužitelj kao vjerovnik i tuženik kao dužnik.

Na temelju iskaza svjedoka Paška Rajčića, koji je u spornom razdoblju bio tužitelj, direktor, je utvrđeno kako je predmetni dopis u rubrici rukovoditelj računovodstva potpisala tužiteljeva šefica računovodstva Irena Juradin i ovjerila ga tužiteljevim pečatom i da je upravo navedena osoba bila za to ovlaštena, dok ga je u rubrici potpis odgovorne osobe potpisao Ilko Tomašević koji je u spornom razdoblju nesporno bio tuženikov direktor, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje tuženika po zakonu. Na temelju iskaza svjedoka Ilka Tomaševića, koji je u spornom razdoblju nesporno bio tuženikov direktor, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje tuženika po zakonu, je utvrđeno kako je upravo on potpisao predmetni dopis u rubrici potpis odgovorne osobe, te kako je upravo on potpisao i predmetni izvod te ga je i ovjerio tužnikovim pečatom.

Uzevši u obzir navedeno, prvostupanjski sud je na temelju navedenih isprava i iskaza navedenih svjedoka pravilno utvrdio kako su predmetni dopis i izvod potpisale i ovjerile ovlaštene osobe tužitelja kao vjerovnika i tuženika kao dužnika. Ovjerom predmetnog izvoda tuženikovim pečatom i potpisom od strane osobe koja je u tom razdoblju nesporno bila tuženikov direktor, dakle, osoba ovlaštena za zastupanje po zakonu, tuženik je u konkretnom slučaju priznao dug prema tužitelju u iznosu od 8.987.125,02 kn po svim računima specificiranim u tom izvodu, koje račune je tužitelj dostavio u spis u tijeku prvostupanjskog postupka zajedno s Ugovorima o pružanju usluga i Ugovorima o radu stroja, koji računi su ispostavljeni po osnovi naknade za obavljene usluge eksploatacije i prijevoza gipsa te rada stroja, a koje isprave tuženik nije osporio u tijeku prvostupanjskog postupka. Osim toga, iz povijesnog izvotka iz sudskog registra proizlazi kako je u spornom razdoblju, Ilko Tomašević bio tuženikov direktor, dakle, osoba ovlaštena za zastupanje po zakonu, koji je bio ovlašten zastupati tuženika pojedinačno i samostalno. Dakle, iz povijesnog izvotka iz sudskog registra ne proizlazi da su postojala bilo kakva ograničenja u zastupanju tuženika, dok tuženik nije, u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a, dokazao suprotno, a pogotovo nije dokazao istinitost svojih tvrdnji kako je za potpisivanje navedene isprave s učinkom priznanja duga tuženikov direktor trebao odobrenje nadzornog odbora i da je navedena isprava naknadno sastavljena. Konačno, u tijeku prvostupanjskog postupka tuženik nije osporio činjenicu da se predmetne isprave (predmetni dopis i izvod) odnose upravo na spornu (utuženu) tražbinu zbog čega ne može s uspjehom po prvi put to činiti tek u žalbi (članak 352. stavak 1. ZPP-a). Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je, suprotno žalbenim navodima, pravilno utvrdio kako predmetni izvod u konkretnom slučaju ima značenje priznanja duga u smislu odredbe članka 240. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO). Dakle, ovjerom predmetnog izvoda od strane tuženikovog direktora, odnosno osobe ovlaštene za zastupanje po zakonu, u kome su točno navedeni svi računi i iznos (visina) duga, tuženik je na jasan i nedvosmislen način očitovao svoju volju da prizna dug, dok tuženik nije, u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a, dokazao suprotno. Posljedično, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio kako je navedenim priznanjem duga prekinuta zastara u smislu odredbe članka 240. stavka 1. ZOO-a. Budući da nakon prekida zastara počinje iznova teći (članak 245. stavak 1. ZPP-a), to znači da je u konkretnom slučaju zastara počela ponovno teći 7. veljače 2012. zbog čega u trenutku podnošenja prijave tražbine u stečajnom postupku nad dužnikom radi ostvarenja predmetne tražbine (20. prosinca 2013.) nije nastupila zastara predmetne tražbine jer je prijava podnesena unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 228. ZOO-a. Stoga je, suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud pravilno utvrdio neosnovanim tuženikov prigovor zastare. Osim toga, budući da je tuženik u konkretnom slučaju priznao dug po svim računima specificiranim u predmetnom izvodu, prvostupanjski sud je, pravilnom primjenom odredaba članaka 590. i 613. ZOO-a, utvrdio tužiteljevu tražbinu prema tuženiku u iznosu od 8.063.417,20 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda.

Pravilna je i zakonita i odluka o troškovima kako po pravnoj osnovi (članak 154. stavak 1. ZPP-a), tako i po visini (članak 155. ZPP-a), što tuženik u žalbi niti ne dovodi u pitanje.

Uzevši u obzir navedeno, tuženik svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog dijela presude, dok u postupanju prvostupanjskog suda nisu uočene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenom

dužnosti, pa tako niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju se poziva i žalitelj.

Tuženik nije uspio u ovom žalbenom postupku zbog čega nema pravo na naknadu troškova sastava žalbe i sudske pristojbe prema odluci suda (članak 154. stavak 1. u vezi s člankom 166. stavak 1. ZPP-a). Dodatno, tuženik nema pravo na naknadu navedenih troškova jer nije određeno naveo iznos (visinu) troška čiju naknadu zahtijeva po pojedinoj pravnoj osnovi iako je to bio dužan učiniti u skladu s odredbama članka 164. stavcima 1.-3. ZPP-a.

Zagreb, 10. ožujka 2021.

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić

Dokument je elektronički potpisan:

IVICA OMAZIĆ

Vrijeme potpisivanja:

23-03-2021

12:47:41

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139

L=ZAGREB

S=OMAZIĆ

G=IVICA

CN=IVICA OMAZIĆ

